

Posudek na bakalářskou práci Zory Damové, Československá státní střední škola ve Velké Británii (1940-1945), Praha 2010, 179s. (včetně příloh)

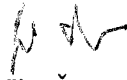
Jako téma své atestační práce si kol. Zora Damová zvolila méně známou kapitolu z dějin exilu ve Velké Británii, a sice problematiku československého školství, konkrétně pak Československou státní střední školu, jejíž fond je uložen v Národním archivu v Praze. Uvedené archiválie uchazečka zdařile komplementovala s dalšími materiály Národního archivu v Praze, Archivu ministerstva zahraničních věcí, Masarykova ústavu a archivu AV ČR, Archivu hl. města Prahy, prameny tištěnými, dobovým tiskem, internetovými zdroji a osobním svědectvím aktérů sledovaných událostí. V bohaté heuristice, která vytvořila vhodný základ pro interpretaci, se pouze „zdá“, že příliš nerozlišovala prameny tištěné od pramenů tiskem vydaných. Větší kritický osten by si zasloužilo pojednání o literatuře, byť vcelku chápu, že kol. Damová zde mohla mít jisté zábrany. Více by se čtenář měl v úvodu dozvědět o použitých metodách.

Kapitola o „historických souvislostech“ svědčí o snaze předestřít na základě existující literatury širší badatelské pole zkoumaných jevů a procesů. Logicky jde o problematiku komplikovanou a někde i méně probádanou či diskutabilní, což se také odrazilo v některých zjednodušujících soudech a výkladových nejasnostech. V podobném duchu jsou neseny i obecnější partie o školství v Československé republice, jeho situaci za německé okupace, školství krajanském a o exilovém školství ve Velké Británii vůbec.

Vlastní jádro předložené bakalářské práce tvoří analýza Československé státní střední školy ve Velké Británii, její geneze, realizace, hledání vhodných objektů, jejich výhod i nevýhod, organizace výuky, používaných učebnic a forem péče o žáky. Stranou pozornosti nezůstal ani pedagogický sbor, studenti, propagační a kulturní činnost školy i mimoškolní činnost rázu rétorického, sportovního, kulturního aj. Tyto pasáže považuji za zdařilé, jsou zpracovány na odpovídající úrovni a solidně podloženy primárními zdroji. Přivítat je třeba i pojetí závěru, který nemá charakter pouhého souhrnu zjištěných poznatků, ale kol. Damová se pokusila odpovědět na otázky po významu, specifikách, očekáváních i reálných výsledcích celého svým způsobem unikátního projektu. Zajímavě a vcelku citlivě byly vybrány přílohy, které prezentují vzpomínky žáků, denní řád školy ve školním roce 1943/44, fotografie školy, pedagogů, žáků i ukázky neotřelého studentského humoru.

Celkově jde o původní práci, vybudovanou na odpovídající pramenné základně a literatuře, jež je přínosem pro historii českého školství i jeho správu. S dobrým svědomím ji proto doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 1. září 2010

Doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc.